

До реєстр. № 4265
Доопрацьований проект
вноситься народними депутатами України – членами Комітету
Верховної Ради України
з питань правоохоронної діяльності
Монастирським Д.А.,
Бакумовим О.С. та ін.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну реєстрацію геномної інформації людини

Цей Закон визначає правові засади оброблення і державної реєстрації геномної інформації людини та поширюється на всі випадки оброблення геномної інформації в Україні.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) абетково-цифровий код – це ряд літер і цифр, який використовується з метою знеособлення інформації в разі надіслання інформації Адміністратору Баз даних і поміщення до Баз даних;

2) автоматизована інформаційно-пошукова система (далі – АПС) – автоматизована система формування та ведення бази даних геномної інформації людини;

3) база даних геномної інформації людини (далі – База даних) – сукупність упорядкованих даних геномної інформації в електронній формі;

4) біологічний матеріал – тканини і виділення тіла людини, останків померлої людини, що містять геномну інформацію людини;

5) відбір біологічного матеріалу – дія або сукупність дій, таких як отримання, облік та зберігання біологічного матеріалу, з якого можливо встановити геномну інформацію;

6) геномна інформація людини (далі – геномна інформація) – відомості про генетичні ознаки людини;

7) молекулярно-генетична експертиза (дослідження) для здійснення державної реєстрації геномної інформації – дослідження біологічного матеріалу з метою отримання геномної інформації людини;

8) оброблення геномної інформації – будь-яка дія або сукупність дій, таких як збирання, реєстрація, накопичення, зберігання, поновлення, пошук, використання і поширення (розповсюдження, передача), знеособлення, знищення геномної інформації;

9) реєстраційна карта – документ, який містить відомості, визначені цим Законом, для проведення державної реєстрації геномної інформації людини.

Стаття 2. Законодавство про державну реєстрацію геномної інформації

1. Законодавство про державну реєстрацію геномної інформації складають Конституція України, цей Закон, Закон України «Про захист персональних даних», інші закони та підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні договори України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. У разі якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила, передбачені таким міжнародним договором.

Стаття 3. Принципи державної реєстрації геномної інформації

Державна реєстрація геномної інформації проводиться з дотриманням загальновизнаних прав і свобод людини і громадянина відповідно до принципів верховенства права, законності, гуманізму, конфіденційності, поєднання добровільності та обов'язковості.

Стаття 4. Державна реєстрація геномної інформації

1. Державна реєстрація геномної інформації проводиться з метою:

- 1) ідентифікації осіб, які вчинили кримінальне правопорушення;
- 2) ідентифікації осіб, які зникли безвісти;
- 3) ідентифікації невпізнаних трупів людей, їх останків та частин тіла людини.

2. Державна реєстрація геномної інформації громадян України, іноземців та осіб без громадянства проводиться згідно із цим Законом.

3. Проведення державної реєстрації геномної інформації не повинно становити небезпеку для життя і здоров'я людини, принижувати її честь та гідність.

4. Державна реєстрація геномної інформації полягає в розміщенні знеособлених генетичних ознак людини та відомостей про них до Баз даних.

5. В Україні проводяться обов'язкова та добровільна державна реєстрація геномної інформації.

6. База даних є державною власністю, держателем якої є Міністерство внутрішніх справ України.

7. Адміністратором Баз даних є Державний науково-дослідний експертно-криміналістичний центр Міністерства внутрішніх справ України.

Адміністратор Баз даних відповідає за технічне, технологічне та програмне забезпечення АПС, приміщення, збереження, захист, оброблення та надання інформації, що міститься в Базі даних.

Стаття 5. Обов'язкова державна реєстрація геномної інформації

1. Обов'язковій державній реєстрації геномної інформації підлягає геномна інформація:

- 1) осіб, яким повідомлено про підозру у вчиненні умисних тяжких або особливо тяжких злочинів проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності, статевої

свободи, статевої недоторканості особи та до яких застосований запобіжний захід у вигляді тримання під вартою;

2) осіб, які вчинили злочини проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності, статевої свободи, статевої недоторканості особи, до яких за рішенням суду застосовані примусові заходи медичного характеру;

3) осіб, засуджених за вчинення умисних злочинів проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності, статевої свободи, статевої недоторканості особи;

4) установлена в біологічному матеріалі, вилученому під час проведення слідчих дій з місць вчинення кримінальних правопорушень, скоєних в умовах неочевидності, або отримана під час досудового розслідування, та неідентифікована;

5) невпізнаних трупів людей, їх останків та частин тіла людини, відомості про виявлення яких унесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочато розслідування;

6) осіб, зниклих безвісти, яка за рішенням суду може бути встановлена шляхом проведення молекулярно-генетичної експертизи (дослідження) раніше відібраних біологічних зразків або біологічного матеріалу, відібраного з особистих речей особи, зниклої безвісти.

2. Не підлягає повторній державній реєстрації геномна інформація осіб, зазначених у пунктах 2, 3 частини першої цієї статті, якщо геномну інформацію цих осіб було внесено до Баз даних на підставі пункту 1 частини першої цієї статті та не було вилучено згідно цього Закону.

3. Не підлягає повторній державній реєстрації геномна інформація осіб, зазначених у пункті 3 частини першої цієї статті, якщо геномну інформацію цих осіб було внесено до Баз даних на підставі пункту 2 частини першої цієї статті.

4. Орган, що здійснює нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях (справах), при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, надсилає Адміністратору Баз даних відповідну інформацію щодо зміни процесуального статусу особи для внесення змін у Базі даних.

5. Порядок обов'язкової державної реєстрації геномної інформації, її оброблення визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Обов'язкова державна реєстрація геномної інформації здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Стаття 6. Добровільна державна реєстрація геномної інформації

1. Право на добровільну державну реєстрацію геномної інформації мають громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства.

2. Добровільна державна реєстрація геномної інформації проводиться на підставі письмової заяви особи про відбір у неї біологічного матеріалу, проведення молекулярно-генетичного дослідження та внесення геномної інформації до Баз даних.

3. Добровільна державна реєстрація геномної інформації неповнолітніх осіб проводиться на підставі письмової заяви їх законних представників. Отримання біологічного матеріалу в неповнолітніх осіб здійснюється в присутності їх законних представників.

4. Добровільна державна реєстрація геномної інформації громадян України, визнаних у встановленому законодавством порядку недієздатними або обмежених судом у дієздатності, проводиться на підставі письмової заяви їх законних представників. Отримання біологічного матеріалу в осіб, визнаних у встановленому законодавством порядку недієздатними або цивільна дієздатність яких обмежена, здійснюється в присутності їхніх законних представників.

5. Добровільна державна реєстрація геномної інформації осіб, зазначених у частинах першій, третій та четвертій цієї статті, здійснюється на платній основі.

6. Державна реєстрація геномної інформації близьких родичів осіб, зниклих безвісти (біологічні батько, мати, у разі їх відсутності – діти, а в разі відсутності дітей – брати, сестри або інші біологічні родичі по материнській чи батьківській лінії), проводиться, якщо немає можливості отримати геномну інформацію, зазначену в пункті 6 частини першої статті 5 цього Закону, у разі їх добровільної згоди.

7. Добровільна державна реєстрація геномної інформації осіб, зазначених у частині шостій цієї статті, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету відповідно до цього Закону.

8. Порядок добровільної державної реєстрації геномної інформації, її оброблення і розмір плати за надання платних послуг визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Відбір біологічного матеріалу

1. Відбір біологічного матеріалу для проведення державної реєстрації геномної інформації здійснюється:

1) в осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 5 цього Закону, – у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України;

2) в осіб, зазначених у пункті 2 частини першої статті 5 цього Закону, – уповноваженою особою спеціального лікувального закладу;

3) в осіб, зазначених у пункті 3 частини першої статті 5 цього Закону, – уповноваженою особою органу (установи) виконання покарань або органу з питань пробації;

4) з об'єктів, зазначених у пункті 4 частини першої статті 5 цього Закону, та у невпізнаних трупів людей, їх останків та частин тіла людини, зазначених у пункті 5 частини першої статті 5 цього Закону, – у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України;

5) в осіб, зазначених у пункті 6 частини першої статті 5 цього Закону, – у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України;

6) в осіб, зазначених у частині шостій статті 6 цього Закону, – у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України;

7) в осіб, зазначених у частині першій статті 6 цього Закону, – державними спеціалізованими установами, які здійснюють судово-експертну діяльність (далі – державні спеціалізовані установи).

2. Під час відбору біологічного матеріалу, передбаченого пунктами 1–6 частини першої цієї статті, заповнюється реєстраційна карта, яка містить інформацію, передбачену пунктами 1–7 частини третьої статті 10 цього Закону.

3. До відбору біологічного матеріалу як спеціалісти можуть бути залучені фахівці:

1) науково-дослідних установ судових експертиз Міністерства юстиції України, судово-медичних установ і закладів Міністерства охорони здоров'я України;

2) експертних служб Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України, Служби безпеки України та Державної прикордонної служби України;

3) Національної поліції України.

4. Відбір біологічного матеріалу для проведення державної реєстрації геномної інформації:

1) в осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 5 цього Закону, здійснюється органами досудового розслідування за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

2) в осіб, зазначених у пункті 2 частини першої статті 5 цього Закону, здійснюється спеціальними лікувальними закладами за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

3) в осіб, зазначених у пункті 3 частини першої статті 5 цього Закону, здійснюється органами (установами) виконання покарань та органам з питань пробації за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

4) з об'єктів, зазначених у пункті 4 частини першої статті 5 цього Закону, здійснюється органами досудового розслідування за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

5) у невпізнаних трупів людей, їх останків, та частин тіла людини зазначених у пункті 5 частини першої статті 5 цього Закону, здійснюється судово-медичними установами і закладами Міністерства охорони здоров'я України за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

6) в осіб, зазначених у пункті 6 частини першої статті 5 цього Закону, здійснюється органами досудового розслідування за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

7) в осіб, зазначених у частині шостій статті 6 цього Закону, здійснюється органами досудового розслідування за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання;

8) в осіб, зазначених у частині першій статті 6 цього Закону, здійснюється державними спеціалізованими установами на платній основі.

Стаття 8. Відбір біологічного матеріалу у військовослужбовців

1. З метою, визначеною пунктами 2, 3 частини першої статті 4 цього Закону може здійснюватися відбір біологічного матеріалу у військовослужбовців.

Відбір біологічного матеріалу у військовослужбовців проводиться на підставі заяви особи про відбір у неї біологічного матеріалу та її письмової згоди на обробку персональних даних.

2. Відбір біологічного матеріалу у військовослужбовців проводиться із застосуванням засобів (систем) для відбору біологічних зразків, що призначені для їх тривалого зберігання.

3. Строк зберігання відібраного біологічного матеріалу не повинен перевищувати строк зберігання, який встановлений виробником засобів (систем) для відбору біологічних зразків.

Після закінчення строку зберігання, у разі необхідності, біологічний матеріал у військовослужбовця відбирається повторно у відповідності до цієї статті.

4. Під час відбору біологічного матеріалу заповнюється реєстраційна карта, у якій зазначається прізвище, ім'я та по батькові особи (за наявності), у якій здійснюється відбір.

5. Забороняється встановлення геномної інформації осіб, зазначених у частині першій цієї статті, та внесення її до Баз даних за відсутності обставин, передбачених пунктами 2, 3 частини першої статті 4 цього Закону.

6. Відбір біологічного матеріалу у військовослужбовців та його зберігання здійснюється Міністерством оборони України, Службою безпеки України, Національною гвардією України, Державною прикордонною службою України за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на їх утримання.

Стаття 9. Молекулярно-генетична експертиза (дослідження)

1. Молекулярно-генетична експертиза (дослідження) біологічного матеріалу, відібраного в порядку, передбаченому пунктами 1, 4–6 частини першої статті 7 цього Закону, для встановлення геномної інформації з метою її державної реєстрації, проводиться державними спеціалізованими установами, до компетенції яких належить проведення молекулярно-генетичних експертиз (дослідження), у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України.

Геномна інформація після проведення молекулярно-генетичної експертизи (дослідження) разом з реєстраційною картою надсилається Адміністратору Баз даних для її реєстрації.

2. Молекулярно-генетичне дослідження біологічного матеріалу, відібраного в порядку, передбаченому пунктами 2, 3 частини першої статті 7 цього Закону, для встановлення геномної інформації з метою її державної реєстрації, проводиться в порядку, визначеному цим Законом, виключно Державним науково-дослідним експертно-криміналістичним центром Міністерства внутрішніх справ України на підставі листа органу (установи), що здійснив відбір біологічного матеріалу, про здійснення державної реєстрації геномної інформації та надіслання реєстраційної карти з біологічним матеріалом.

3. Молекулярно-генетичні експертизи для здійснення обов'язкової державної реєстрації геномної інформації проводяться за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються державним спеціалізованим установам.

4. Молекулярно-генетичні дослідження біологічного матеріалу, відібраного в порядку, передбаченому пунктами 2, 3 частини першої статті 7 цього Закону, для здійснення обов'язкової державної реєстрації геномної інформації проводяться Державним науково-дослідним експертно-криміналістичним центром Міністерства внутрішніх справ України за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються на його утримання.

5. Молекулярно-генетичні експертизи (дослідження) для здійснення добровільної державної реєстрації геномної інформації проводяться на платній основі, у порядку, установленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Інформація, що підлягає внесенню до Баз даних

1. Для проведення державної реєстрації геномної інформації Адміністратору Баз даних надсилається реєстраційна карта.

До Баз даних підлягають внесенню зазначені в реєстраційних картах задована абетково-цифрова інформація про генетичні ознаки людини та знеособлені відомості про них.

2. Орган, установа або особа, яка забезпечує надіслання геномної інформації Адміністратору Баз даних для поміщення до Баз даних, перед її надісланням заповнює реєстраційну карту, у якій знеособлює інформацію шляхом присвоєння їй індивідуального абетково-цифрового коду.

Персональні дані про осіб, геномна інформація яких відповідно цього Закону підлягає реєстрації, Адміністратору Баз даних не надсилаються, крім інформації, передбаченої пунктами 5–7 частини третьої цієї статті цього Закону.

3. До реєстраційної карти вноситься інформація щодо:

1) осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 5 цього Закону, про:

а) індивідуальний абетково-цифровий код карти;

б) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер;

в) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;

г) ініціатора проведення державної реєстрації геномної інформації (найменування підрозділу, контактні відомості);

г) найменування суду, який ухвалив (постановив) судові рішення, дату його ухвалення та єдиний унікальний номер справи;

д) процесуальний статус особи;

е) дату повідомлення особі про підозру;

є) генетичні ознаки людини;

2) осіб, зазначених у пункті 2 частини першої статті 5 цього Закону, із долученням біологічного матеріалу, відібраного згідно з пунктом 2 частини першої статті 7 цього Закону, про:

а) індивідуальний абетково-цифровий код карти;

б) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер;

- в) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;
- г) ініціатора проведення державної реєстрації геномної інформації (найменування підрозділу, контактні відомості);
- г) найменування суду, який ухвалив (постановив) судове рішення, дату його ухвалення та єдиний унікальний номер справи;

3) осіб, зазначених у пункті 3 частини першої статті 5 цього Закону, із долученням біологічного матеріалу, відібраного згідно з пунктом 3 частини першої статті 7 цього Закону, про:

- а) індивідуальний абетково-цифровий код карти;
- б) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер;
- в) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;
- г) найменування суду, який ухвалив (постановив) судове рішення, дату його ухвалення та єдиний унікальний номер справи;
- г) процесуальний статус особи;
- д) найменування (номер) установи позбавлення волі;

4) об'єктів, зазначених у пункті 4 частини першої статті 5 цього Закону, невпізнаних трупів людей, їх останків та частин тіла людини, зазначених у пункті 5 частини першої статті 5 цього Закону, про:

- а) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер;
- б) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;
- в) ініціатора проведення державної реєстрації геномної інформації (найменування підрозділу, контактні відомості);
- г) вихідний номер та дату запиту;
- г) ініціатора проведення судової експертизи (дослідження) (найменування підрозділу);
- д) назву експертної установи проведення судової експертизи (дослідження);
- е) номер та дату висновку судової експертизи (дослідження);
- є) найменування та номер об'єкта висновку судової експертизи (дослідження);
- ж) місце вилучення об'єкта;
- з) дату вилучення об'єкта;
- и) генетичні ознаки людини;

5) осіб, зниклих безвісти, зазначених у пункті 6 частини першої статті 5 цього Закону, про:

- а) прізвище, ім'я та по батькові особи, зниклої безвісти;
- б) дату зникнення безвісти;

в) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер (номер та дату розшукової справи);

г) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;

г) ініціатора проведення державної реєстрації геномної інформації (найменування підрозділу, контактні відомості);

д) вихідний номер та дату запиту;

е) ініціатора проведення судової експертизи (дослідження) (назву підрозділу);

є) назву експертної установи проведення судової експертизи (дослідження);

ж) номер та дату висновку судової експертизи (дослідження);

з) найменування та номер об'єкта висновку судової експертизи (дослідження);

и) місце вилучення об'єкта;

і) дату вилучення об'єкта;

ї) генетичні ознаки людини;

6) особистих речей особи, зниклої безвісти, зазначених у пункті 6 частини першої статті 5 цього Закону, про:

а) прізвище, ім'я та по батькові особи, зниклої безвісти;

б) найменування особистої речі особи, зниклої безвісти;

в) дату зникнення безвісти особи;

г) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер (номер та дату розшукової справи);

г) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

д) ініціатора проведення державної реєстрації геномної інформації (найменування підрозділу, контактні відомості);

е) вихідний номер та дату запиту;

е) ініціатора проведення судової експертизи (дослідження) (назву підрозділу);

ж) найменування експертної установи проведення судової експертизи (дослідження);

з) номер та дату висновку судової експертизи (дослідження);

и) найменування та номер об'єкта висновку судової експертизи (дослідження);

і) місце вилучення об'єкта;

ї) дата вилучення об'єкта;

й) генетичні ознаки людини;

7) близьких родичів осіб, зниклих безвісти, зазначених у частині шостій статті 6 цього Закону, про:

а) прізвище, ім'я та по батькові особи;

б) родинний зв'язок із особою, зниклою безвісти;

в) прізвище, ім'я та по батькові особи, зниклої безвісти;

- г) дату зникнення безвісти особи;
- г) стать особи, зниклої безвісти;
- д) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер (номер та дату розшукової справи);
- е) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;
- є) ініціатора проведення державної реєстрації геномної інформації (найменування підрозділу, контактні відомості);
- ж) вихідний номер та дату запиту;
- з) ініціатора проведення судової експертизи (дослідження) (назву підрозділу);
- и) найменування експертної установи проведення судової експертизи (дослідження);
- і) номер та дату висновку судової експертизи (дослідження);
- ї) найменування та номер об'єкта висновку судової експертизи (дослідження);
- й) генетичні ознаки людини.

4. З метою ідентифікації персональних даних особи, геномна інформація якої зареєстрована в Базі даних, та її індивідуального абетково-цифрового коду орган, установа або особа, яка забезпечує надіслання геномної інформації Адміністратору Базі даних для поміщення до Базі даних, ведуть облік відомостей про осіб та їх відібраний біологічний матеріал із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних.

Облік ведеться в електронному виді та (або) у формі картотек та зберігається протягом строку, передбаченого цим Законом.

Стаття 11. Зберігання біологічного матеріалу, відібраного для здійснення державної реєстрації геномної інформації

Біологічний матеріал, відібраний для проведення обов'язкової державної реєстрації геномної інформації в порядку, передбаченому:

- 1) пунктами 1, 4–6 частини першої статті 7 цього Закону, – зберігається в порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України;
- 2) пунктами 2, 3 частини першої статті 7 цього Закону, – зберігається в Адміністратора Базі даних.

2. Біологічний матеріал, відібраний для проведення добровільної державної реєстрації геномної інформації, передбаченої пунктом 7 частини першої статті 7 цього Закону, після проведення молекулярно-генетичної експертизи (дослідження) повертається особі, що подала письмову заяву про відбір біологічного матеріалу, молекулярно-генетичне дослідження та внесення геномної інформації до Базі даних.

3. Порядок зберігання в Адміністратора Базі даних біологічного матеріалу, відібраного для проведення державної реєстрації геномної інформації, установлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Порядок зберігання біологічного матеріалу, відібраного для проведення державної реєстрації геномної інформації у військовослужбовців,

установлюється Міністерством оборони України, Службою безпеки України, Національною гвардією України, Державною прикордонною службою України.

Стаття 12. Охорона приміщень для зберігання біологічного матеріалу, надісланого Адміністратору Баз даних

1. Охорона приміщень для зберігання біологічного матеріалу, надісланого Адміністратору Баз даних, передбаченого пунктами 2, 3 частини першої статті 5 цього Закону, забезпечується Національною гвардією України.

2. Охорона приміщень, зазначених у частині першій цієї статті, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Стаття 13. Знищення біологічного матеріалу, відібраного для здійснення державної реєстрації геномної інформації

1. Біологічний матеріал, який зберігається в Адміністратора Баз даних, відібраний для проведення державної реєстрації геномної інформації:

1) передбаченої пунктом 2 частини першої статті 5 цього Закону, – знищується в разі надходження до Адміністратора Баз даних рішення суду про припинення застосування до осіб примусових заходів медичного характеру;

2) передбаченої пунктом 3 частини першої статті 5 цього Закону, – знищується в разі надходження до Адміністратора Баз даних відомостей про відбуття такими особами покарання або через 8 років після відбору, але не пізніше 10 років.

2. Біологічний матеріал, відібраний для проведення державної реєстрації геномної інформації:

1) передбаченої пунктами 1, 4–7 частини першої статті 5 цього Закону, – знищується в порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством України;

2) передбаченої частиною першою статті 8 цього Закону, – знищується після закінчення строку зберігання, який визначений виробником засобів (систем) для відбору біологічних зразків.

3. Порядок знищення біологічного матеріалу, відібраного для проведення державної реєстрації геномної інформації, установлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Оброблення геномної інформації та ведення Баз даних

1. Оброблення персональних даних, пов'язаних з опрацюванням геномної інформації, здійснюється виключно для досягнення мети, визначеної цим Законом, з урахуванням вимог законодавства про захист персональних даних.

2. Оброблення геномної інформації проводиться за допомогою АІПС, що виключає можливість її втрати, пошкодження, перекручення, несанкціонованого доступу до неї.

3. Порядок оброблення геномної інформації та ведення Баз даних установлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Право на використання геномної інформації

1. Право на використання геномної інформації з метою, зазначеною в частині першій статті 4 цього Закону, із дотриманням вимог законодавства мають:

- 1) керівники прокуратур та органів досудового розслідування;
- 2) прокурори;
- 3) слідчі;
- 4) дізнавачі;
- 5) уповноважені особи оперативних підрозділів;
- 6) уповноважені особи Національного центрального бюро Інтерполу в Україні відповідно до законодавства;
- 7) органи іноземних держав у разі дотримання ними вимог, передбачених частиною 2 статті 16 цього Закону.

2. Фізичні особи (їх законні представники), генетичні ознаки яких поміщено до Баз даних у порядку добровільної державної реєстрації, мають право на використання інформації виключно стосовно себе.

3. Порядок доступу до геномної інформації, зареєстрованої в Базі даних, та її використання визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Персональні дані, що зберігаються в Базі даних, не можуть бути розкриті або передані особам та органам, не визначеним статтею 15 цього Закону, крім випадків, установлених законом.

Стаття 16. Міжнародне співробітництво та надання геномної інформації

1. Обмін геномною інформацією з іншими країнами та міжнародними організаціями під час кримінального провадження, її використання за запитами іноземних держав здійснюється відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та норм Кримінального процесуального кодексу.

2. Надання органам іноземних держав геномної інформації, отриманої згідно із цим Законом, можливе лише в разі, якщо ці органи та відповідний компетентний орган України можуть установити такий режим доступу до інформації, який унеможливує розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення в будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу.

Стаття 17. Строки зберігання, вилучення та знищення геномної інформації

1. Геномна інформація осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 5 цього Закону, зберігається в Базі даних до моменту надходження до Адміністратора Баз даних інформації про закриття кримінального провадження, звільнення цієї особи від кримінальної відповідальності або виправдувальний вирок суду, що набрав законної сили.

У разі відсутності у Адміністратора Баз даних такої інформації та будь-якої іншої інформації щодо процесуального статусу осіб, зазначених у пункті

1 частини першої статті 5 цього Закону, геномна інформація зберігається не більше 5 років з дня її реєстрації в Базі даних.

2. Геномна інформація осіб, зазначених у пунктах 2 та 3 частини першої статті 5 цього Закону зберігається в Базі даних протягом 50 років.

3. Геномна інформація, зазначена у пункті 4, 5 та 6 частини першої статті 5 цього Закону зберігається в Базі даних до настання моменту ідентифікації, але не більше 50 років.

4. Геномна інформація осіб, зазначених у частинах першій, третій та четвертій статті 6 цього Закону зберігається в Базі даних протягом строку, вказаного в заяві.

5. Геномна інформація осіб, зазначених у частині п'ятій статті 6 цього Закону зберігається в Базі даних до настання моменту ідентифікації зниклої безвісти особи, але не більше 50 років.

6. Вилучення та знищення геномної інформації з Баз даних, отриманої в результаті проведення обов'язкової державної реєстрації геномної інформації, здійснюються на підставі:

1) виправдувального вироку суду, що набрав законної сили;
2) закриття кримінального провадження прокурором щодо підозрюваного на підставі пунктів 1–3 частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України.

3) закінчення строку зберігання геномної інформації в Базі даних, зазначених у частинах першій, другій, третій, четвертій та п'ятій цієї статті.

7. Про обставини, зазначені у частинах першій та шостій цієї статті органи досудового розслідування, прокуратура (суд) повідомляють Адміністратора Баз даних.

8. Вилучення та знищення геномної інформації з Баз даних, отриманої в результаті проведення добровільної державної реєстрації геномної інформації, здійснюються на підставі письмової заяви фізичної особи або її законного представника.

9. Фізична особа (її законний представник), генетичні ознаки якої поміщено до Баз даних у порядку добровільної державної реєстрації, може в будь-який час подати заяву про вилучення та знищення її геномної інформації з Баз даних.

Стаття 18. Контроль за додержанням законодавства про державну реєстрацію геномної інформації

1. Контроль за додержанням прав людини і громадянина при державній реєстрації геномної інформації здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

2. Дії та/або рішення державних органів і установ, які задіяні в проведенні державної реєстрації геномної інформації, їх посадових осіб можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Стаття 19. Відповідальність за порушення законодавства про державну реєстрацію геномної інформації

Особи, винні в порушенні законодавства про державну реєстрацію геномної інформації, несуть відповідальність, установлену законодавством.

Стаття 20. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через один рік із дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом одного року з дня опублікування цього Закону:

підготувати та внести на розгляд Верховною Радою України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність до цього Закону;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону, забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність до цього Закону.

3. Рекомендувати Офісу Генерального прокурора, Службі безпеки України, Міністерству оборони України, Державному бюро розслідувань, Державній кримінально-виконавчій службі України привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону.

4. Державній геномній реєстрації в порядку та на умовах, передбачених для осіб, зазначених у пункті 3 частини першої статті 5 цього Закону, підлягає також геномна інформація осіб, які на дату набрання чинності цим Законом мають не зняту чи непогашену судимість за вчинення умисних злочинів проти життя, здоров'я, статевої свободи, статевої недоторканості особи.

**Голова Верховної Ради
України**

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Монастирський Денис Анатолійович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000ACDE2E00CDCD8E00
Дійсний до: 21.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 19д9/1-2021/157944 від 14.05.2021

506360